

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. ve věci žalobkyně **M. J.**, bytem T., P., zastoupené JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5, proti žalovanému **Městskému úřadu Kostelec nad Černými lesy**, náměstí Smiřických 53, 281 63 Kostelec nad Černými lesy, zastoupeného JUDr. Mgr. Filipem Rigelem, advokátem, se sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci žádosti žalobkyně o dělení pozemku parc. č. X v katastrálním území Louňovice podané dne 26. 9. 2013,

t a k t o :

- I. **Žalovaný j e p o v i n e n rozhodnout o žádosti žalobkyně o dělení pozemku parc. č. X v katastrálním území Louňovice podané dne 26. 9. 2013 ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žalovaný j e p o v i n e n zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce JUDr. Tomáše Hlaváčka, advokáta, na náhradě nákladů řízení částku ve výši 17.581 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou na ochranu proti nečinnosti podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou soudu dne 4. 7. 2016, domáhá toho, aby soud žalovanému uložil vydat do 10 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí ve věci žádosti o dělení pozemku parc. č. X v katastrálním území Louňovice podané dne 26. 9. 2013. V žalobě uvedla, že po spletitém řízení, jehož průběh žalobkyně mapuje v příloze žaloby, vydal Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) rozhodnutí ze dne 13. 1. 2016, kterým zrušil poslední rozhodnutí Městského úřadu Český Brod zamítající žádost o dělení pozemků a věc vrátil

k dalšímu řízení. Městský úřad Český Brod řízení následně usnesením ze dne 24. 3. 2016 přerušil. Proti tomuto usnesení se žalobkyně odvolala, neboť bylo vydáno až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí. Současně s odvoláním žalobkyně podala ke krajskému úřadu podnět na ochranu proti nečinnosti.

K vyjádření byl nejprve vyzván Městský úřad Český Brod, který dne 22. 7. 2016 soudu sdělil pouze okolnosti týkající se možností předložení správního spisu. K žalobě samotné se nevyjádřil. Na opakovanou výzvu soudu k vyjádření Městský úřad Český Brod soudu sdělil, že o odvolání proti jeho usnesení ze dne 24. 3. 2016 o přerušení řízení rozhodl krajský úřad dne 31. 8. 2016 a že pro podjatost vedoucí stavebního úřadu v Českém Brodě je věc postupována k Městskému úřadu v Mnichovicích. K tomuto vyjádření soudu předložil jak rozhodnutí krajského úřadu ze dne 31. 8. 2016, kterým bylo usnesení Městského úřadu v Českém Brodě ze dne 24. 3. 2016 zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu projednání, tak usnesení krajského úřadu ze dne 7. 9. 2016, kterým byl projednáním s rozhodnutím věci pověřen Městský úřad Mnichovice.

K návrhu žalobkyně následně soud usnesením ze dne 21. 6. 2016, č. j. 45 A 61/2016 – 69, připustil záměnu na straně žalovaného tak, že na místo Městského úřadu Český Brod vstupuje do řízení Městský úřad Mnichovice.

Městský úřad Mnichovice ve vyjádření ze dne 4. 7. 2017 popřel, že by ve věci měl být pasivně legitimován.

Dne 7. 7. 2017 byl pak soudu doručen nový návrh žalobkyně na záměnu žalovaného s tím, že usnesením krajského úřadu ze dne 27. 6. 2017 byl projednáním a rozhodnutím věci pověřen Městský úřad Kostelec nad Černými lesy. Tomuto návrh soud vyhověl usnesením ze dne 13. 7. 2017, č. j. 45 A 61/2016 – 85, a připustil záměnu na straně žalovaného tak, že na místo Městského úřadu Mnichovice vstupuje do řízení Městský úřad Kostelec nad Černými lesy.

Městský úřad Kostelec nad Černými lesy se k žalobě písemně nevyjádřil.

Ze správního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Dne 26. 9. 2013 podala žalobkyně žádost o vydání rozhodnutí o dělení pozemku p. č. X v katastrálním území Louňovice podle § 82 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Městský úřad Český Brod, kterému byla věc postoupena z důvodu podjatosti Městského úřadu Říčany, vydal dne 4. 2. 2014 pod č. j. MUCB 3539/2014 sdělení podle § 82 odst. 3 stavebního zákona, jehož obsahem je souhlas žalovaného s dělením uvedeného pozemku tak, jak bylo uvedeno v žádosti žalobkyně. Toto sdělení bylo žalobkyni doručeno dne 11. 2. 2014. Následně byl shora uvedený souhlas usnesením Městského úřadu Český Brod ze dne 12. 2. 2014, č. j. MUCB 4509/2014, podle § 156 odst. 2 správního řádu zrušen. Usnesením téhož správního orgánu ze dne 12. 2. 2014, č. j. MUCB 4588/2014, bylo následně řízení ve věci přerušeno. Obě tato usnesení byla později zrušena rozhodnutím krajského úřadu (první uvedené rozhodnutím ze dne 29. 4. 2014, č. j. 069671/2014/KUSK, a druhé uvedené rozhodnutím ze dne 5. 5. 2014, č. j. 070120/2014/KUSK, přičemž tato rozhodnutí nabyla právní moci dne 9. 5. 2014).

Dne 16. 6. 2014 vydal Městský úřad Český Brod pod č. j. MUCB 17294/2014, rozhodnutí, kterým se souhlas vydaný dne 12. 2. 2014 pod č. j. MUCB 4509/2014 postupem podle § 156 odst. 2 správního řádu opět ruší. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 14. 7. 2014 odvolání a následně podala dne 15. 7. 2014 zdejšímu soudu správní žalobu na ochranu proti nečinnosti. Tato žaloba byla rozsudkem zdejšího soudu dne 19. 11. 2014, č. j.

45 A 47/2014 – 36, zamítnuta. Tento rozsudek byl následně zrušen Nejvyšším správním soudem a věc byla vrácena k dalšímu projednání (rozsudkem ze dne 27. 5. 2015, č. j. 8 As 192/2014 – 68). Dne 26. 8. 2015 pak vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vydal zdejší soud pod č. j. 45 A 47/2014 - 76 rozsudek, v němž Městskému úřadu Český Brod uložil rozhodnout o žádosti žalobkyně do 30 dnů od právní moci rozsudku. V mezidobí dne 15. 7. 2015 vydal Městský úřad Český Brod rozhodnutí o přerušení řízení s odůvodněním, že v řízení nelze rozhodnout, neboť žalovaný nemá k dispozici správní spis (ten se totiž nacházel u zdejšího soudu).

Dne 3. 9. 2015 vydal Městský úřad Český Brod rozhodnutí, kterým žádost o dělení pozemku parc. č. X v katastrálním území Louňovice zamítl. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala. O odvolání rozhodl krajský úřad dne 13. 1. 2016 pod sp. zn. SZ131672/2015/KUSK REG/JŠ, č. j. 007233/2016/KUSK, tak, že rozhodnutí ze dne 3. 9. 2015 zrušil a věc vrátil k novému projednání z důvodu, že je třeba nejprve vyzvat žalobkyni k odstranění vad žádosti.

Další listiny doplňující správní spis vztahující se k věci postupně předkládali účastníci řízení, přičemž z nich vyplynuly následující skutečnosti:

Usnesením ze dne 24. 3. 2016 Městský úřad Český Brod přerušil řízení do 1. 6. 2016 z důvodu, že žádost neobsahuje potřebné náležitosti, a to s ohledem na výzvu k doplnění žádosti z téhož data (její kopii soud k dispozici nemá). Toto usnesení bylo nicméně rozhodnutím krajského úřadu ze dne 31. 8. 2016 zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení.

Jelikož žalobkyně ve věci vyčerpala bezvýsledně prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k její ochraně proti nečinnosti správního orgánu (dne 12. 4. 2016 podala krajskému úřadu podnět na ochranu proto nečinnosti), přistoupil soud k věcnému projednání žaloby.

Jako s žalovaným soud jednal s Městským úřadem Kostelec nad Černými lesy, a to s ohledem na své usnesení dne 13. 7. 2017, č. j. 45 A 61/2016 – 85, kterým soud na návrh žalobkyně připustil záměnu na straně žalovaného tak, že na místo Městského úřadu Mnichovice vstupuje do řízení Městský úřad Kostelec nad Černými lesy, vycházející z usnesení krajského úřadu ze dne 27. 6. 2017, kterým byl k projednání a rozhodnutí věci pověřen Městský úřad Kostelec nad Černými lesy.

Protože v řízení o žalobě proti nečinnosti rozhoduje soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.), vyžádal si soud stanovisko účastníků k aktuálnímu stavu řízení. Žalobkyně soudu při jednání sdělila, že nemá informaci o tom, že by ve věci bylo již rozhodnuto, s žalovaným je však v kontaktu a věří v brzké vydání požadovaného rozhodnutí. Žalovaný soudu potvrdil, že rozhodnutí ve věci dosud vydáno nebylo.

Soud předně připomíná své závěry z rozsudku ze dne 26. 8. 2015, č. j. 45 A 47/2014 – 76, kterým rozhodoval o žalobě na ochranu proto nečinnosti v téže věci. Z tohoto rozsudku plyne, že lhůta pro vydání rozhodnutí o záměru žalobkyně původně uplynula již dne 17. 2. 2014. I lhůta pro vydání rozhodnutí běžící po zrušení rozhodnutí Městského úřadu Český Brod ze dne 3. 9. 2015 rozhodnutím krajského úřadu ze dne 13. 1. 2013 již dávno uplynula. Lze dodat, že jednotlivá přerušování řízení na uplynutí lhůt měla pramalý vliv. Poslední usnesení o přerušení řízení vydané Městským úřadem Český Brod ze dne 24. 3. 2016 bylo nadto rozhodnutím krajského úřadu zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení bezmála před jedním rokem. Stalo se tak dne 31. 8. 2016. Žádný vliv na skutečnost, že správní orgány jsou v značném prodlení s vydáním rozhodnutí ve věci dělení pozemku nelze přiznat ani

změnám v místní příslušnosti správního orgánu I. stupně vyvolaným pochybnými důvody podjatosti jednotlivých pracovníků stavebních úřadů, kterým bylo projednávání věci postupně svěřováno.

Pro úplnost soud ještě připomíná, že původně vydané sdělení ze dne 4. 2. 2014, jímž byl podle § 82 odst. 3 stavebního zákona schválen záměr dělení pozemku p. č. X v katastrálním území Louňovice, byl pravomocně zrušen, a to rozhodnutím Městského úřadu Český Brod ze dne 16. 6. 2014 (odvolání podané proti tomuto rozhodnutí bylo krajským úřadem dne 27. 1. 2015 zamítnuto a zamítnuta byla i žaloba proti tomuto rozhodnutí krajského úřadu směřující, a to rozsudkem zdejšího soudu ze dne 8. 3. 2017. č. j. 46 A 39/2015 – 52). Nicméně i kdyby uvedený souhlas zrušen nebyl, je třeba poukázat na závěry plynoucí z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2015, č. j. 8 As 192/2014 – 68, a převzaté do rozsudku zdejšího soudu ze dne 26. 8. 2015, č. j. 45 A 47/2014 – 76, ze kterých plyne, že „[n]a běh lhůty pro vydání rozhodnutí nemělo vliv vydání sdělení čj. MUCB 3539/2014, kterým žalovaný schválil záměr stěžovatelky. Územní řízení o dělení nebo scelování pozemku je skončeno až vydáním územního rozhodnutí, případně vydáním usnesení o zastavení řízení v případě postupu podle § 82 odst. 3 věta druhá stavebního zákona.“

Z provedené rekapitulace správního spisu a ze sdělení účastníků řízení plyne, že současný skutkový stav je takový, že řízení zahájené dne 26. 9. 2013 dosud nebylo skončeno, neboť o žádosti žalobkyně o dělení pozemku parc. č. X v katastrálním území Louňovice podané dne 26. 9. 2013 dosud nebylo rozhodnuto.

Krajský soud proto rozhodl, že žalovaný (Městský úřad Kostelec nad Černými lesy) je povinen rozhodnout o žádosti žalobkyně o dělení pozemku parc. č. X v katastrálním území Louňovice podané dne 26. 9. 2013 ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Soud nemohl přihlídnout k tomu, že současný žalovaný se na vzniku průtahů v zásadě vůbec nepodílel, byť si této skutečnosti je soud plně vědom. Skutečnost, že byly ve věci postupem podle § 131 odst. 4 správního řádu postupně krajským úřadem pověřovány projednáním a rozhodnutím věci jiné věcně příslušené podřízené správní orgány nemůže jít k tíži žalobkyně. Nelze však na adresu krajského úřadu nepoznamenat, že by bylo v budoucnu navýsost vhodné, aby se vyvaroval postupům znamenajícím opakované změny věcně příslušného správního orgánu a majícím za následek vyřizování souvisejících věcí různými věcně příslušnými správními orgány.

Soud současně poznamenává, že na řadu sporných otázek již soud odpověděl ve svém rozsudku ze dne 8. 3. 2017. č. j. 46 A 39/2015 – 52, který byť napadený kasační stížností (projednávána Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 7 As 92/2017), je pravomocný. Tyto závěry soudu mohou z hlediska dalšího postupu být návodné jak pro žalovaného, tak i pro žalobkyni. Úplným závěrem soud apeluje také na žalobkyni, aby respektovala výzvy k odstranění vad žádosti, neboť její obranu, že v důsledku změn věcně příslušného správního orgánu neměla komu by taková podání adresovala, nelze plně akceptovat. Podání řádné žádosti je přitom v jejím nejvlastnějším zájmu.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 ve spojení s § 110 odst. 3 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 17.581 Kč. Tuto odměnu tvoří náhrada za zaplacené soudní poplatky ve výši 3.000 Kč a odměna za právní zastoupení, a to za tři úkony právní služby (podání žaloby, podání repliky spojené s návrhem na vydání předběžného opatření a návrhem na záměnu na straně žalovaného a účast u jednání soudu) po 3.100 Kč podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d) a § 11

odst. 1 písm. d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), za jeden úkon právní služby (podání návrhu na záměnu na straně žalovaného) po 1.550 Kč podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu, náhrada hotových výdajů ve výši 1.200 Kč za čtyři úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto k nákladům řízení patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21% ve výši 2.531 Kč (zaokrouhlena podle § 37 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty).

Náhradu za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravu zastoupení advokátem [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] soud žalobkyni nepřiznal z toho důvodu, že ze spisové dokumentace vyplývá, že zástupce ji zastupoval již v řízeních před žalovaným, resp. v řízeních vedených předchozími správními orgány a byl tedy s věcí seznámen již před podáním žaloby. V řízení před krajským soudem tak nepřebíral novou věc, která by vyžadovala jeho přípravu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Azs 334/2016-29, bod 28., dostupný na www.nssoud.cz).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. srpna 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavla Švejdová